

PORTRÆT

Dansk-brasilianeren Tove Pirajá Hansen far Bagsværd syr farverige tekstilkunst med religiøse motiver.

AF LISBETH DOLBERG
FOTO MICHAEL WIMMELMANN

Syede sig ud af krisen

Tove Pirajá Hansen. Smag engang på navnet. En blanding af pæredansk og noget ganske eksotisk. Ligesom kvinden selv.

Den 33-årige indehaver er født i Danmark af en brasiliansk mor og en dansk far, opvokset under fattige kår i Brasilien og nu atter tilbage i Danmark - nærmere bestemt en to-værelses lejlighed i Bagsværd, hvor hun bor med sin danske forlovede.

To borde fyldt med symaskiner, stof og andet sygrej samt en række farverige stofcollager på væggene vidner om Toves store fritidsinteresse, en interesse, som hun håber kan blive hendes levebrød en dag.

Siden et studieafald på lærerseminariet fik hende ned med nakken i foråret, har hun syet billeder stort set hver eneste dag. Billederne, som allerede har været udstillet flere steder, hjalp hende ud af krisen.

- Jeg har stået i mange år uden at vide, hvad jeg skulle bruge mine kreative evner

til. Men da jeg begyndte at sy, faldt det hele ligesom på plads.

Gud sendte en engel

Billederne har ofte religiøse motiver, og Tove, der er opvokset i det katolske Brasilien, er også selv stærkt troende.

- I Brasilien har man ikke den samme tryghed, som vi har her i Danmark. Folk er vant til, at alting er kaos, og at man ikke kan tage noget for givet. Når alting er kaos, men tingene alligevel lykkes, så har man nok en tendens til at tro på, at der er noget større end en selv, som hjælper en, lyder hendes ræsonnement.

Særligt en episode fra Tove Pirajás Hansens barndom har været med til at forstærke hendes tro på Gud. Toves mor var journalist, men den mandsdominerede brasilianske presse levede ikke meget plads til en stærk

kvinde, og moderen måtte ofte skifte job, fortæller Tove.

“ - Når man allermest har brug for det, sender Gud en engel, der hjælper én. Det tror jeg på.

TOVE PIRAJÁ HANSEN

Et år arbejdede hun for et brasiliansk fagblad i tre måneder. Uden løn. Kort før jul gik Toves mor til sin chef og forlangte at få sine penge. "Kom igen om et par dage", lød svaret. Men da Toves mor vendte tilbage, var kontoret ryddet. Det var den 23. december.

- Så måtte hun gå hjem og fortælle min lillebror og jeg, at der ikke var penge til at holde jul det år.
- Samme aften bankede det på døren. Ind kom en af

min mors venner fra high society, og i favnen havde hun en kurv fyldt med julegoder. Det er aldrig sket før og aldrig siden. Når man allermest har brug for det, sender Gud en engel, der hjælper én. Det tror jeg på, siger Tove.

Skulpturer af skrald

Barndommen var fattig og moderen travl, og derfor var Tove og hendes lillebror ofte alene. Det fremelskede de kreative evner, mener Tove selv.

- Lige siden jeg var helt lille, har min lillebror og jeg måtte ofte underholde os selv. Vi har lavet små figurer ud af gamle æggebakker og skulpturer ud af skrald, fortæller Tove og hiver en sølvfarvet mand frem, som hun har lavet ud af gammelt metal.

Da hun var i 20'erne fik Tove kontakt med sin far, som hun ikke havde set, si-

den moderen tog hende og lillebroren med tilbage til Brasilien efter forældrenes skilsmisse, da Tove var fem år.

Et besøg i Danmark gjorde Tove så glad for landet og den danske gren af familien, at hun som 26-årig besluttede sig for at flytte tilbage.

- Jeg havde stadig dansk statsborgerskab, og jeg havde lyst til at bo et sted, hvor jeg ville have råd til at besøge min familie på den anden side af Atlanten. Hvis jeg bosatte mig i Brasilien, ville jeg kun få råd til at komme til Danmark en gang hver 10. år, så derfor valgte jeg Danmark, lyder Toves forklaring.

Efter ankomsten boede Tove hos sin far og stedmor i Birkerød i et stykke tid, men da familien ville flytte til Silkeborg, og Tove ikke ville med, var gode råd dyre.
- Så tænkte jeg: "Hvad ville

“ - Jeg har stået i mange år uden at vide, hvad jeg skulle bruge mine kreative evner til. Men da jeg begyndte at sy, faldt det hele ligesom på plads.

TOVE PIRAJÁ HANSEN, TEKSTILKUNSTNER

min mor have gjort?". Hver gang min mor flyttede til en ny by, sørgede hun for at kigge i avisen, den hjalp hende altid til at finde på noget.

Som sagt så gjort, Tove hev fat i Søndagsavisen - uden helt at vide, om hun overhovedet kunne læse dansk - og begyndte at bladre den igennem.

- Og så var det, jeg stødte på en kontakannonce, der lød lige som noget for mig, fortæller Tove.

Det er i dag syv år siden, Tove og kæresten er siden

“ - Lige siden jeg var helt lille, har min lillebror og jeg måtte ofte underholde os selv. Vi har lavet små figurer ud af gamle æggebakker og skulpturer ud af skrald.

TOVE PIRAJÁ HANSEN

flyttet sammen og blevet forlovet. Fremtiden hedder Danmark og patchwork, og det er Tove ganske godt tilfreds med.

- Nu har jeg fundet det, jeg skal lave. Min "contribution" (bidrag red.) til Danmark, lyder det en af de engelske gloser, der med jævne mellemrum krydres Toves ellers næsten fejlfri danske.

Tove Pirajá Hansen udstiller i galleri Pialeh på Frederiksberg indtil 23. december.

Denne quilt dækker hele den ene væg i Tove Pirajá Hansens soveværelse.

Denne her lavede jeg engang, jeg havde været i zoologisk have, fortæller Tove Pirajá Hansen.